ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΓΑ/6 3.92

ν α) να αυξήσουν
των δρομολογίων
6 και 18 και β) να
ν νέα γραμμή που
ν περιοχή μας με
ήρισσίας.
ΤΣΑΚΗΣ
νικός
ήνα

ληνικό
τικό Ίδρυμα

. Ε. Νικολαΐδη

ερο ενθουσιασμό
ε στο φύλλο της
ν είδηση για την
δρυσης Ελληνικού
Ιδρύματος ως
ην πρόθεσή να τε-
υπό την αιγίδα του
ς Δημοκρατίας. Οι
ναγνώσθηκαν σαν
ηι όψ. Κ.Π.Γ.Δ.
σε κάθε καλο-
ν ελπίδα μιας ση-
βολής από αυτό
στάση της ελληνι-
και του ελληνικού
η θέση που τους
στον εθνικό όσο
εθνή χώρο. Ευχό-
ός κάθε επιτυχία
άμεση δημιουργία
τι που λείπει και,
ε, ασφαλώς άλλες
οθέσεις και οι ε-
ν Ευρωπαίων εταί-
ό,τι ο χώρος μας
ει. Μήπως άραγε
μα θα μπορούσε,
να συμπαρασταθεί
οργασθεί με το μο-
α ελληνικό παρό-
τούτο Βυζαντινών
Βενετίας;

τε, ...ησεεγρα-
ροφορηθεί ότι το
τούτο περνά δύ-
υρίως λόγω έλλει-
ποιες έκτακτες ε-
φανώς δεν λύνουν
φ' αυτές τις περι-
ώς παρατείνουν
ιβίωσης. Μετά τα
νότα θα ήταν σο-
το Ίδρυμα αυτό ν'
διακόψει ή ακόμα
σει τη λειτουργία

ς της Ελλάδος ας
φ της αξιέπαινης
ροβουλίας να προ-
δύο Ιδρύματα για
θνους μας.

Π. Φάληρο

Υπάρχουν ευκαιρίες

Από τον κ. Βύρωνα Σταματόπουλο

Ο κ. Νικ. Ε. Σίμος παρατηρεί, ορθώς στο άρθρο του της Κυριακής, ότι μεταξύ των ετών 1945 - 48, ουδεμία ελληνική αντίδραση υπήρξε, όπως γίνεται ορθίμως τώρα, στην προσπάθεια των Γιουγκολοάβων, που καλλιεργούσαν την ιδέα της ενιαίας Μακεδονίας εις βάρος, φυσικά, της Ελλάδος και της Βουλγαρίας.

Ας προστεθεί ότι αργότερα, όταν εδόθη δύο φορές η ευκαιρία να «στριμωχθεί» η Γιουγκοσλαβία και να υποχρεωθεί ο ρεαλιστής στρατάρχης Τίτο σε αναδίπλωση, δηλαδή σε εγκατάλειψη των επεκτατικών του σχεδίων, η πολιτική, στρατιωτική και διπλωματική ηγεσία μας «αγρόν ηγόρασεν»... Πότε; Το 1953 με το «πολιτικό σύμφωνο της Αγκυρας» και το 1954 με τη «στρατιωτική συμμαχία του Μπλεντ» που τα επεξήτησε ο Τίτο, με την αφόρητη πίεση του ΝΑΤΟ και της Ουάσιγκτον, στην κυβέρνηση Παπάγου, για να αποκρούσει τα εις βάρος της Γιουγκοσλαβίας και του καθεστώτος του σχέδια της Σοβιετικής Ενώσεως. Ηταν δε τότε η «πρεμούρα» του Βελιγραδίου, τότε, για την υπογραφή των δύο τριμερών συμφωνιών που ουσιαστικά συνέδεσαν στρατηγικά τη Γιουγκοσλαβία με το ΝΑΤΟ, ώστε ο Τίτο θα έσπευδε να δεχθεί κάθε όρο μας και φυσικά την κατάργηση της Ομόσπονδης Δημοκρατίας της «Μακεδονίας».

Δεν το επιδιώξαμε από θέσεως μοναδικής ισχύος. Αλλά ο Τίτο, μόλις διείδε ότι η αποσταλινοποίηση στη Μόσχα, κυρίως μετά το 20ό συνέδριο του Κ.Κ. της Ε.Σ.Σ.Δ., εμείωνε αισθητά την εις βάρος του πίεση, «γύρισε την πλάτη» και στη συμμαχία του Μπλεντ και στο σύμφωνο της Αγκυρας, χωρίς καν να ειδοποιήσει την Ελλάδα και την Τουρκία.

Ακύρωσε μονομερώς τις συμφωνίες! Αλλά φαίνεται ότι τα λάθη, τα παθήματα, δεν μας γίνονται μαθήματα. Υπήρξαν και υπάρχουν ευκαιρίες (που δεν μπορεί και δεν πρέπει να αναφερθούν δημοσίως), που αν τις εκμεταλλευθούμε, με δεξιοτεχνία και φαντασία, θα κερδίσουμε μέρος, τουλάχιστον, των όσων εχάσαμε το 1953 και το 1954.

ΒΥΡΩΝ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Π. Φάληρο

«Εκτροπή Αχελώου» και Αιτωλοακαρνανία

Από τον κ. Στέλιο Μαγειρία

Παρά τις σχετικές απόψεις μου που δημοσιεύθηκαν στο φύλλο της «Κ» της 22.12.91 και που εξαντλούσαν το θέμα, εξακολουθούν μερικοί να διοχετεύουν παραπλανητικές πληροφορίες για το θέμα «Εκτροπή Αχελώου».

Ο κύριος στόχος είναι, να ξεσηκώσουν τους Αιτωλοακαρνάνες, γιατί, δήθεν, με την εκτροπή αυτή μέρους του νερού του Αχελώου προς τη θεσσαλική πεδιάδα, θα «στεγνώσει» η Αιτωλοακαρνανία, θα «καταστραφεί» κ.λπ. Χρειάζεται όπως φαίνεται, να αποκαλύψουμε όλες τις λεπτομέρειες του θέματος, που μερικοί τις αποσιωπούν. Λοιπόν:

1. Τα επίμαχα νερά της εκτροπής, γεωγραφικά, ανήκουν στους δύο θεσσαλικούς Νομούς Τρικάλων και Καρδίτσας. Και αυτό δεν θα πρέπει να αποσιωπάται.

2. Υδατική κατάσταση Νομού Αιτωλοακαρνανίας και περιοχής Θεσσαλίας. Από τα επίσημα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, αποδεικνύεται ότι από τους 53 Νομούς της χώρας, την πρώτη θέση από πλευράς υδατικού δυναμικού, την κατέχει ο Νομός Αιτωλοακαρνανίας με υδατική επιφάνεια 268 τετραγωνικών χιλιομέτρων, έναντι μόνον 33 τετρ. χλμ. και των τεσσάρων μαζί θεσσαλικών νομών (Ν. Καρδίτσας 18 τετρ. χλμ., Ν.Λαρίσης 12 τετρ. χλμ., Ν. Μαγνησίας 0 (μηδέν) τετρ. χλμ. και Ν. Τρικάλων 3 τετρ. χλμ.

Κι αυτό, γιατί στο Ν. Αιτωλοακαρνανίας υπάρχουν πολλές και μεγάλες λίμνες, ενώ στη Θεσσαλία υπάρχει μόνον η λίμνη Ταυρωπού (Πλαστήρα). Επί πλέον, στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας με τα 1.200.000 στρέμματα γεωργικής γης, αρδεύονται πλήρως 700.000 στρέμματα, ενώ στη Θεσσαλία με τα 5.000.000 στρέμματα γεωργικής γης, αρδεύονται πλημμελώς (με 370 κ.μ. νερού ανά στρέμματα αντί των κανονικών 640 κ.μ./στρέμμα) συνολικά 2.170.000 στρέμματα. Αυτά, με κανονική άρδευση, ισοδυναμούν με 2.170.000x370: 640= 1.254.000 στρέμματα. Δηλαδή αναλογικά, στην Αιτωλοακαρνανία αρδεύονται υπερδιπλάσιες εκτάσεις με ποσοστό από ό,τι στη Θεσσαλία. Και το ερώτημα είναι: Τι θα γίνει στην Αιτωλοακαρνανία μετά την εκτροπή; Η απάντηση δίδεται στον πίνακα.

Διάθεση νερού κάλυψης αναγκών	Χαμηλή υδραυλικ. Αχελώου (Χ 0,7) (3.500 εκατ. κ.μ.)	Μέση υδραυλικ. Αχελώου (5.000 εκατ. κ.μ.
1. Για αρδεύσεις	800	1.150
2. Για βιομηχ. νερό-ύδρευσης	80	100
3. Για διώσιση Πηνειού-Κάρλας	220	250
Σύνολο νερού προς Θεσσαλία	1.100	1.500
Υπόλοιπο στον Αχελώο	2.400	3.500
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	3.500	5.000

Από τον πίνακα φαίνεται σαφώς, ότι και στην περίπτωση των χαμηλών υδάτων το υπόλοιπο των 2.400 εκατ. κ.μ. νερού στον Αχελώο, υπερκαλύπτει όλες τις υδατικές ανάγκες της Αιτωλοακαρνανίας και όχι μόνον.

Χαρακτηριστική είναι η σύγκριση μεταξύ των δύο ίσων Νομών, Αιτωλοακαρνανίας με επιφάνεια 5.461 τετρ. χλμ. και Λαρίσης με 5.381 τετρ. χλμ. Οπως ήδη έχει αναφερθεί, επειδή ο Ν. Αιτωλοακαρνανίας έχει εσωτερική υδάτινη επιφάνεια 268 τετρ. χλμ. και ο Ν. Λαρίσης μόνον 12 τετρ. χλμ., δηλαδή μικρότερη κατά 268.12=22 φορές, η σχέση αυτή διπλασιάζεται, επειδή συμπτωματικά ο Ν. Λαρίσης έχει ακριβώς διπλάσια γεωργική γη (2.400.000 στρέμματα) και η Αιτωλοακαρνανία 1.200.000 στρ. Δηλαδή, η Αιτωλοακαρνανία έχει μεγαλύτερες αρδευτικές δυνατότητες από το Νομό Λαρίσης, κατά 44 φορές! Και τι να πει κανείς για το Νομό Τρικάλων με την υδάτινη επιφάνειά του των 3 μόνον τετρ. χλμ. και στον οποίο ευρίσκονται οι κύριες πηγές του Αχελώου!

3. Σε ό,τι αφορά στους Υδροηλεκτρικούς Σταθμούς (ΥΗΣ), ενώ στη Θεσσαλία ολόκληρη υπάρχει μόνον ο ΥΗΣ Ταυρωπού, στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας υπάρχουν τρεις μεγάλοι ΥΗΣ, των Κρεμαστών, Καστρακίου και Στράτου, που αποτελούν και τα κλειδιά του χειρισμού του υδάτινου πλούτου του Αχελώου ποταμού και της κατανομής του προς τις αρδεύσεις και τις εκβολές του, που εξασφαλίζονται.

Σχετικά δε με την ενεργειακή υπεροχή αυτής της λύσης εκτροπής, γνωστής και ως «λύση Μαγειρία», γιατί περί αυτής πρόκειται, αυτό το αποδείξαμε και στο δημοσίευμα στην «Κ» της 22.12.91, που η ΔΕ δεν το αντέκρουσε.

Το τέχνασμα που χρησιμοποιούν τώρα για δήθεν ενεργειακές απώλειες λόγω εκτροπής, είναι: εξής: Η σχεματιζόμενη αξιοποίηση μη υδατόπτωση στη Θεσσαλική πλευρά μεταξύ της στάθμης τη λίμνης Συκιάς και της εξόδου το νερού της εκτροπής στη Θεσσαλική πεδιάδα, είναι 550-130=420 μ που θα καλυπτόταν με τους τρε ΥΗΣ Πευκοφύτου, Μεγδόβου κ Μαυρεμματίου. Αυτό πρέβλεπε

«λύση Μαγειρία» ακόμη από το Ιούνιο του 1972 που πρωτοεμφανίστηκε και αυτό είχε υιοθετηθεί από τη ΔΕΗ, πριν την τοποθέτησή στη θέση του γενικού διευθυντή της του κ. Θ. Ξανθόπουλου.

Αν είχε εισακουστεί η γνώμη μου, ως ειδικού στο θέμα τότε από τότε ακόμη, δηλαδή πριν από 20 σχεδόν χρόνια, θα ήταν εντελώς διαφορετική η ενεργειακή κατάσταση της ΔΕΗ σήμερα. Είναι όμως πλέον γνωστό, πόσο λυσσαλέα πολεμήθηκε η λύση αυτή της εκτροπής και μάλιστα με πολύ συνωθόδοξες μεθοδεύσεις. Το τέχνασμα σήμερα είναι, ότι θέλουν να αξιοποιήσουν μόνον τη μισή υδατόπτωση, στον ΥΗΣ Πευκοφύτου (220 μ.) και ο κ. Ξανθόπουλος παρουσιάζει την υπόλοιπη υδατόπτωση ως «ενεργειακές απώλειες». Και φυσικά, μόνον το σχέδιο της εκτροπής δεν ευθύνεται για όλες αυτές τις ζημιογόνες μεθοδεύσεις. Ευθύνονται, αυτοί που τις σεφίστηκαν.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΓΕΙΡΙΑΣ
Κρήτης 33, Κεφαλάρι - Κηφισιά

Θερμή παράκληση προς τους επιστολογράφους της «Καθημερινής»: Τα γράμματά σας να είναι δακτυλογραφημένα ή με στρωτό γραφικό χαρακτήρα, ώστε να διευκολύνεται η δημοσίευση, αλλά και διόρθωσή τους στο τυπογραφείο. Σε διαφορετική περίπτωση βρίσκει πεδίο δράσεως ο... δαίμων του τυπογραφείου.

2. Η δίκτυση Νομού Διεφερικής